

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino saj do ponedeljka 20. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani 15. januarja.

General Boulanger je nekako združeval v sebi francoske maščevalne ideje proti Nemčiji. Okrog njega zbirali so se vsi rodoljubi francoski, kateri zmatrajo za glavno zadačo Francije „revanche“ za 1870. leto, kakor je Deroulède in mnogo drugih. Je li bil general prava oseba, da se maščuje nad Nemci, tega nečemo preiskovati, kajti glede vojaških zmožnostij njegovih so kaj različnih mislij celo francoski vojaški krogi. Toliko je pa gotovo, da bi zmaga generalova pri volitvah bila znak, da se je jako približala odločitev osode Alzacije in Lorene.

Ker pa general ni imel sreče pri volitvah, so se malo oddahnili ob Sprevi. S tem je za Nemčijo nevarnost vsaj malo odložena, če morda ne odstranjena. Da Berolinska vlada je celo propad Boulangerjev tako tolmatila, da začenja v Franciji se že ohlajevati sovraštvo proti Nemčiji. Stranka, ki je v Franciji sedej prišla na krmilo, baje ni baš nasprotna Nemcem, če tudi si ne upa naravnost izreči se za Frankobrodsko pogodbo. Ferry, ki je vodja te stranke, a je propal pri volitvah, velja celo za velicega prijatelja Nemcev. Bismarcku na ljubo je državo zapel v kolonijalna podjetja, ki mu pa neso prinesla posebnih lavorik. Sedanji predsednik republike je precej priljubljen pri narodu in poleg tega je pa mož, ki tudi želi, da se ohrani mir. Naravno je, da so v Berolinu prišli na misel, če bi se ne dalo kako stvari tako poravnati, da bi bila za Nemčijo nevarnost za zmiraj odstranjena.

Bismarck je imel priliko preveriti se poslednjih dvajset let, da Alzacija in Lorena ne prinašata zjedineni Nemčiji nikakih koristij, temveč sta njej pravo breme. Alzačani danes neso nič bolj naklonjeni Nemčiji, nego so bili takoj po sklenjenem Frankobrodskem miru. Prišli so sicer na misel, da bi se poskusilo polagoma naseliti Nemce v ti pokrajini, kakor jih naseljujejo mej Poljake, toda

uspehi so že mej Poljaki tako neznatni, da nemška vlada dobro ve, da bi tako postopanje še le čez mnogo desetletij jej utegnito kaj koristiti, toda tedaj bode pa osoda teh pokrajin že itak odločena. V Alzaciji in Loreni biva varčen francoski živelj, ondu ni toliko zadolženih veleposestnikov, ki bi radi državi prodali svoja posestva, nego v Poznanji. Če bi prišlo do vojne, bi se vse alzaško in lorensko prebivalstvo spuntalo. Že v miru mora v teh deželah imeti Nemčija veliko vojsk zbranih. Vse to pa naklada Nemcem silna bremena.

Ni čuda torej, če bi v Berolinu se radi že znebili teh dveh pokrajin, ko bi bilo to mogoče na časten način. Toda Franciji jih vrniti ne morejo, ker bi to bila sramota za mogočno nemško državo. Sploh nemška vlada se v tem oziru ne more lahko poprijeti inicijative. Po listih nemških so se pa na migljaj nemške vlade razpravljali že razni načrti. To se je v prvi vrsti zgodilo zato, da se vidi, kaj porečejo na to Francozi. Tako se je nasvetovalo, da bi se dežela razdelila. Vse kraje, v katerih so nemški govorili, ko jih je dobila pred 150 leti Francija, naj bi ostali pri Nemčiji, drugi se pa vrnejo v Francoski. Dežela bi se baje lahko tako razdelila, ter v krajih, ki so sprva bili francoski, govore neko narečje, v pofrancoženih krajih pa pismeno francoščino, ker so jih pofrancozili po šolah. Drugi predlog je pa bil, da bi se deželi proglasili za samostojno vojvodino in bi se jima dal kak nemški vojvoda za vladarja. Zoper oba predloga se je kmalu izjavilo francosko javno mnenje in nato so seveda nemška oficijozna glasila takoj izjavila, da Nemčija ne odstopi od Frankobrodске pogodbe.

Baš pred volitvami se je pa na Francoskem po nekaterih listih razpravljalo o tem, da bi Francozi odkupili ti dve deželi od Nemčije. Ta predlog se je gotovo tudi rodil v Berolinu in se je zaradi tega sprožil po francoskih listih, da bi imel več uspeha. Nemčija ima v Franciji mnogo francoskih listov najetih, da zanjo pišejo.

Zadnji čas se je po francoskih in nemških listih pisalo o tacem predlogu, da bi se Alzacija in Lorena proglasili za neutralni. Govorilo se je celo, da sta francoska vlada in predsednik republike že za sporazumljenje z Nemčijo. Koliko je v

tem resnice, ne vemo. Da pa mej francoskimi politiki tudi ideja, da bi se to vprašanje mirno rešilo, dobiva tla, zato je nekaj uzrokov v sedanjem političnem položaji.

Velike nade so v Franciji stavili v Rusijo in tudi ruski državniki so se laskali jako Francozom. Vzlic temu pa vedno jasneje postaje, da se ruski car nikakor ne more prav sprijazniti z republiko. V jeseni se je govorilo, da carjevič pojde na razstavo v Pariz, dočim je car pohod v Berolinu odlašal od dne do dne. Celo listi, ki so v zvezi z rusko vlado, so pisali, da ni nobene ovire omenjenemu potovanju. Konec vsega je pa bil, da je carjevič bil navzoč pri manevrih nemške vojske, car je prišel v Berolin in carjevičevo potovanje v Pariz se je opustilo. Tudi nedavno se je pokazalo, kako mrzi car republikansko vladovino. Ko se je proglasila republika v Braziliji, je Rusija izjavila, da je nikdar priznala ne bode. Pri tacih okoliščinah je čisto naravno, da razni republikanski politiki imajo vedno manj simpatij za Rusijo in od nje ne pričakujejo pomoči. Tako je pa Francija popolnoma osamljena.

Ti možje, ko bi mogli postopati po svoji volji, bi se gotovo sporazumeli z Nemci, zlasti če bi zato dobili kako odškodovanje. Za tako odškodovanje pa v Berolinu že vedo, toda se je še ne upajo predlagati. Nemci že dolgo hrepene po nemških kantoni Švice. Iščejo povoda, da bi to deželo razdelili. Nemški listi zlasti vladni že nekaj let slikajo Švico kot gnezdo anarhizma. V Švico se pa pošiljajo nemški agentje, da mej tamošnjimi delavci razširjajo anarhistične ideje, da bi to državo pripravili ob dobro ime. To se gotovo ne godi brez posebnega namena. Radi bi našli uzrok, da Švico razkosajo. Rusija bi temu ne ugovarjala, vsaj so baš v Rusiji jako nevoljni, da se v Švici zbirajo politični emigranti ruski. S francoskimi departementi Švice bi Nemci odškodovali Fracoze za Alzacijo in Loreno, z nemškimi sami sebe, da bi potem Alzacijo in Loreno pustili iz svoje zveze in je naredili za samostojno državico, laške dele bi dobila Italija. Nobene dvombe ni, da bi se zvršila taka delitev, če bi Nemci upali s tem rešiti alzaško in lorensko vprašanje.

V Franciji bi se dobili taki politiki, ki bi bili

LISTEK.

Slike litevske.

V palači in dvorci.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Dalje.)

„Zakaj ne, pane kochanku“, pridem“, odgovoril je Radziwill.

Bilo je to nekje v Vilni. Določeni dan sede plemič na konja, zbere svojo veselo družbo in jaha na poset k temu šlahčiču.

Gredo, gredo, ali jedva so dospeli na mesto, od koder je bilo že možno ugledati bele stene dvorca, užalostili so se vsi. Dvor, kateri naj bi za nedolgo pogostinski pozdravil pana Karla Radziwilla — gorel je baš z ogrožnim plamenom.

V tem prijezdi slavno na konji naproti „panu bratu“ sam gospodar.

„Za Boga, pane kochanku“, kaj se godi s tvojim dvorom?“

Šlahčič, skočivši s konja in pozdravlja srčno imenitnega gosta, odgovori mirno: „Nič se ne godi, pane kochanku. Hotel sem te le počastiti, a ker

nisem imel, s čim bi tako storil, pripravil sem ti v počeščenje vsaj razsvetljavo. Ali imaš radost, pane kochanku?“

„Imam radost!“ odgovoril je nesvežski plemič, in divili so se skupno razsvetljavi. Lepo je gorel ta dvor.

Vender ne mislite si, da Karel Radziwill ni pripoznal prijateljstva pana brata. Ubogi šlahčič je dobil lepo, nezadolženo vas in moral vsprejeti le to jedino zavezo, da ne bo več iznenadil svojih gostov s takimi razsvetljavami.

To mi je prišlo prav živo na misel v trenutku, ko so se pripeljali naši vozovi iz gozdnih goščav. Nanagloma odprl se je daljen razgled do kraja in tam za prijazno vasico opazil sem cilj naše današnje poti.

Tam je bil pan Henrik doma, tam je stal njegov dvor čuvan z dvema krepkima topoloma.

Bože! To mi je bilo tesno, in na vso moč sem preganjal strahove baš pripovedovanega spomina na dobrodružnega pana Radziwilla.

Ali povsod je bilo tiho in mirno, nič ni motilo idilične in poetične utešenosti te šlahtske naselbine, katere bele strehe so stopale z vsakim trenutkom vidneje in mileje pred naše oči.

Sam ne vem, kako je to, da mi vedno bolj ugaja, kar je prostee in skromneje. Isti čut prevladoval je v meni tudi danes, ko sem opazil preprosti tuskulum pana Henrika. Njegov dvorec, razkošno založen v skupino dreves, ugajal mi je takoj v prvem trenutku nepopisno. Tam v imovitej Sigmuntovki bilo je razkošja v obilnosti, povsod gledala nam je nasproti skrb za vrt in poslopje, ali tu, ah, tu sem opazoval vse tako, kakor o tem pripovedujejo tradicije srečnejih staropoljskih časov.

Bil je ta dvorec nizek, ne globok in ne širok. Belota njegovih sten je bila preprežena z vejami. Na slamnatej strehi bivala je štorclja. Pred poslopjem dvigala sta se visoko proti sinjemu nebu oba stražna topola in tam za njima vedle so lepe stopnjice k „mostovžu“, kriteru s posebno strešico. Niti teh dveh stebričev ni nedostajalo. Vse tako, kakor je bilo v Poljskeji in na Litvi od pradavna in kakor — žalibog — ponehava. Kaj, sedaj imajo že iue šege in običaje! Na poslopja devajo škrlti, štorcljam ne delajo gnezd, topolom ne dajejo prostora pred mostovžem.

Ali pri panu Henriku bilo je vse po starodavnem. Zato je bila tudi odveč moja skrb, da se v ta mali dvorec vsi niti ne stlačimo. Stari poljski

s tem zadovoljni, morda bi celo Carnot temu ne ugovarjal. Toda temu uresničenju bi se kmalu postavila nasproti huda ovira. V Franciji je republika in v takej državi ima javno mnenje mnogo več upliva nego v monarhijah. Predsednik republike itak sam ne more nič storiti, on ima le predsedovati ministerskemu совету, podpisati in molčati. Ko sta se bila poskusila Thiers in Mac Mahon postaviti bolj na lastne noge, sta kmalu se morala umakniti. Pa tudi vlada nema dosti več upliva pri sedanjih razcepljenosti strank. Dosedaj se je javno mnenje vselej odločno izrekalo proti sporazumljenju z Nemci. Tudi ko se je te dni to vprašanje jelo razpravljati, se je večina listov odločno izjavilo proti prijateljstvu z Nemčijo, celo zmernorepubličanski se neso upali naravnost izreči za Nemčijo. Še manj bi se pa upal kak francoski politik zagovarjati pred javnim mnenjem razdelenje švicarske republike. Zato smo preverjeni, da Nemčija še ne bode tako hitro se znebila strahu pred Francozi in skrbi, ki jo jej napravljata Alzacija in Lorena.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. januarja.

Poljski listi se mnogo bavijo s češkonemškimi konferencami in posebno naglašajo, da se jim ne sme pripisovati preveč važnosti. Te konference nemajo pravice ničesar definitivno sklepati, ker njih odposlanci neso dobili nikakega mandata od prebivalstva češkega za ta pogajanja. Vsa ta posvetovanja imajo zatorej le bolj akademično vrednost.

„Pol. Fragm.“ očitajo avstrijskim katolikom, da so premalo požrtvovalni, kar se vidi v tem, da tako počasi dohajajo darovi za osnovo **katoliškega vseučilišča**. Mej drugim očita list škofom, da mnogo premalo store v tej zadevi. Sami bi lahko darovali v ta namen večje vsote. Švicarski kanton Freiburg je osnoval katoliško vseučilišče, dasi ima le 94000 katoliških prebivalcev. V Avstriji pa biva na milijone katolikov, pa vendar ne morejo nabrati potrebnega denarja za vseučilišče. To je vsekako sramotno za Avstrijo. Omenjeni list misli, da bi se katoliško vseučilišče prav lahko osnovalo, da bi bilo le nekaj več požrtvovalnosti. Saj bi toliko ne stalo. Sprva bi se ne gradilo kako veliko poslopje. Poučevanje na bogoslovnej fakulteti prevzeli bi lahko benediktinci, vsaj bodo v Freiburgu na bogoslovnej fakulteti poučevali tudi dominikanci.

Vnanje države.

V **Srbiji** mislijo odpustiti več uradnikov, da se zmanjšajo državni stroški. Prejšnje naprednjaške vlade ustanovile so bile mnogo nepotrebnih uradniških mest samo zaradi tega, da so svojim pristajšem pripomogle do mastnih služeb. Ta uradniška mesta se bodo sedaj opustila.

Car **ruski** je baje odgovoril osobam, ki so mu prigovarjale, da se hitro omislijo repetirke in brezdimni smodnik, da se Rusija ne sme prehiteti. Denar, ki bi se potratil za take eksperimente, se lahko prištedi, ker on dobro ve, da se bode ohranil mir. Da bi se bil car tako izjavil, je precej verjetno, ker tudi eksposé finančnega ministra tako odločno naglašajo upanje, da se bode ohranil mir.

„Journal de St. Petersburg“ opravičuje korak ruske vlade zastran **bolgarskega** posojila s tem, da se je po poznejšem sporazumljenju bila Bolgarija zavezala Rusiji v letnih obrokih plačati stroške devetmesečne okupacije, katero ima plačati po 22. članu Berolinske pogodbe ter so se v ta na-

dvori so imeli to čarobno lastnost, da so se njihove stene za potrebo razširjale. Kolikor gostov je prišlo, toliko je bilo prostora, in če bi bilo prišlo še sto novih gostov, še bi niti jednemu ne trebalo vrniti se. Pogostinske stene so se širile vedno bolj in bolj, da so zadoščale.

Tako tudi danes. Lepa kopica nas je bila, ki smo se ustavili pred skromnim dvorcem, ali ko smo prestopili za mostovžem prag, pokazalo se je prostora dosti in dosti za vsakega.

In kako je bilo tam notri prijazno! Miza, divan in stoli so svedočili o davnih časih. No, kaj je na tem, da so jeklena peresa že davno odjenjala, da se je le dobro sedelo na njih. Nič ni bilo v sobi ozko ali tesno, morda le na videz: vse lepo složno in prijetno v bivanje. Po oknih polno cvetic, največ takih, katere v solakih lezejo po stenah, in nad divanom slike ne kar si bodi. Tu gleda iz širokega okvirja Tadeus Kościuszko s Krakovko čapko na glavi, tam Poniatowski, in drugje Mickiewicz. V niši pustil je zidar lep prostorček za herbar, kolendar, kroniko in roman. In na malej mizici poleg sviralnih ur (svirati so pač že davno prenehale) bila je v začudenje postavljena litevska pepelnica. Pan Henrik jo je nekje izkopal — bil

men bili določili dohodki železnic, katere je sedaj Bolgarija zastavila za posojilo. Od 1886. leta pa Bolgarija Rusiji ni plačevala zapalnih obrokov. Kakor se pa poroča iz Sofije, je denar za plačilo zapalnih obrokov uložen pri bolgarski banki in se Rusiji le zategadelj še ni izplačal, ker se za plačilo zglasila ni. Bolgarija je pa pripravljena, tudi hratu Rusiji plačati ves dolg, če poslednja tega želi.

Pri dopolnilnih volitvah za zbornico **francosko** preteklo nedeljo bili so voljeni: v Poitiersu konservativec Dupuytren, v Rochenouartu republičan Puyboyer, v Montaubanu republičan Cambe, v St. Etenuu prejšnji poslanec Neyraud, katerega volitev se je bila razveljavila, v Lorientu, kjer je bil pri občnih volitvah voljen Dillon, pride monarhist Cluvile v ožjo volitev.

Švicarski zvezni svet baje pripravlja načrt zakona, da se podržavijo vse železnice švicarske.

Dopisi.

IZ Borovnice 13. januarja. [Izv. dop.] Gospod urednik, da ne bode te mislili, da smo tu izjema, da smo brez hripe ali influence (faulence), naj Vam poročam, da tudi v naši okolici imamo to nadležno bolezen, ki nikomur ne prizanaša.

Najstrastneje razsaja v Bistri, izvemši gospospoda župana; vse drugače je v graščini g. Galeta, kajti tam ne kihajo in ne kašljajo samo ljudje, in to samo ob delavnikih, — ampak, tam se je ta nova bolezen tako čudovito ugnezdila in je tako nalezljiva, da se prijema celo žag, (pil) in mlinov! Ko je g. graščinski oskrbnik prestal to bolezen, sklenila sta z g. Galetom ml., naj imajo hripo tudi žage in mlin — in res čudovito kihanje in kašljanje ter krehanje nastalo je naglo in to tudi ob nedeljah in praznikih! Kako čudno uplivalo je na mimo k službi božji idočo ljudstvo; — mlin i žage so pri kantonski cesti! — ko so graščinske žage tako kihale in kašljale, kakor da niso pod božjim očesom! —!

Seveda naš g. kaplan se kregajo na „Brusa“ a proti temu, da v graščini ob nedeljah in praznikih žage režejo, pa nimajo besede — tako da ne ve ljudstvo, kaj je večji greh, ali „Brusa“ brati, ali v nedeljo žagati? — Tudi kruha manjka v graščini, kajti celih 8 mesecev stal je mlin, najedenkrat pa si domislita Lah in Madžar ter začneta ob nedeljah in praznikih mleti, da dobijo kruha. Kaj bi rekel stari gospod k temu, ko bi to vedel? Ubogi delavci se menda vsi napravljajo v Ameriko, jeden je že šel in doma puščajo družino v reditev na občinske stroške, to pa samo zaradi tega, ker nimajo noč in dan niti jedne proste ure in za to trpljenje 60 kr. ob svojem!

Gospod urednik, ali ni nikakešne moči zaradi take influence, ali je dovoljeno tako trpinčiti delavce, ali vlada ve vse to, kaj se dela v graščini, ali vlada ve, da ni noben praznik — praznik, nobena nedelja — nedelja —?

Kaj pa dohodninski davek —? V primeri z drugimi žagami v Borovnici moralo bi se pač 5krat toliko od zadnjih plačati.

Lov mora priti letos na novo na dražbo, kajti pretekla je najemninska doba. Može ne smejo lovskega zakupa na novo podaljšati, kakor se je pred 10 leti zgodilo, to tem manj, ker sedanji zakupnik za cerkvene potrebe prav nič ne da (akoravno je

je prijatelj takim rečem. Ali največje okrasje pana Henrika bivališča bilo je „skřdilo“ poljskega huzarja. Dragoceni ta kos, svedok Sigmuntovskih časov! Bil je to vspominek po knezu panu Sanguzskem blagega spomina.

Ako še dodam, da je šel z oken daljen razgled k gozdom z jedne strani v lepo dolino z druge — priznate zaboga, da je bilo zatišje pana Henrika prijazno.

In da bi nam vsem v njem ugajalo, kakor treba, skazoval nam je gospodar tudi vse gostiteljske čednosti v polnem lesku. Neutrjeno hodil je od drugega k drugemu, tu potresel roko, tam poljubil na obličje in vsakega, kakor je mogel, zabaval in tešil. A sam se je topil pri tem v največjem razkošju.

Ko pa je bilo dano znamenje, šlo je zopet vse po starem redu. Pani so si napili, a potem so sedli vsi k izvrstnemu cholođu.

Tako nam je minolo pod slamnato streho nemovitega šlahčiča nekoliko ur mило in prijetno vsem! Bogati obed, vreden vsake palače, podaljšal se je pri razgovorih dosti poznato; ničmanj ostajalo je popoldne še dosti časa, da bi odšle dame na vrt po cvetic a pani na — karte. (Konec prihi.)

patron) in smo imeli v štirih letih velikanske stroške več tisoč goldinarjev, katere smo pa z dobrovoljnimi doneski pokrili.

Ob občeem zboru našega bralnega društva imel bi še kaj povedati, pa oprostite, gospod urednik, Vam pa prilično na uho pošepečem. Do tedaj pa zdravstvujte! Borovničan.

IZ Zagorja na Pivki dne 12. januarja.

[Izv. dop.] Dne 6. januarja bil je občni zbor našega bralnega društva. Iz poročila tajnikovega in blagajnikovega povzeli smo, da je društveno stanje dovolj ugodno. — Preteklo leto napravilo si je društvo lep, nov oder in priredilo tri veselice. Čisti dohodek prve veselice bil je namenjen Vilharjevemu spomeniku, a čisti dohodek zadnje — na novega leta dan — pa napravi društvene zastave. Na novo voljeni odbor sestavljen je tako-le: Predsednik g. Fran Groznik, župnik, podpredsednik g. Jakob Čopič, trgovec, tajnik g. Dragotin Česnik, blagajnik g. Alojzij Domicelj, trgovec, knjižničar g. Fran Domicelj, odbornika g. L. Fettich — Frankheim in g. Matija Fatur ml.

Letos ima se odkriti spominska plošča ljubljenca — pesnika notranjskih Slovencev vrlega in požrtvovalnega Mirosl. Vilharja. Razen tega se govori, da se mu še to leto postavi spomenik v središči Notranjske, v Postojini.

Zagorska čitalnica je po skrajni svoji moči vsegdar pripomogla, da se spomin Vilharjev kolikor mogoče dostojno in častno proslavi. Ranji Miroslav bil nam je rojak, sosed, učitelj — probuditelj — vse. Plod njegovega delovanja znati je danes: glede narodne zavednosti smemo se gotovo ponašati, da zavzema Notranjska častno mesto mej slovenskimi pokrajinami.

Samo ob sebi se razume, da smo sklenili udeležiti se teh proslavljanj našega vrlega Miroslava korporativno. V ta namen omisliti se hočemo tudi društveno zastavo. Nabirali smo v to svrhu radodarne doneske, pri domačih rodoljubih in rodoljubnih damah in reči moramo, da se nismo nadejali tako povoljnega uspeha. Vsak, tudi najubožnejši, položil je z veseljem svoj donesek na narodni žrtvenik, tako, da se je v kratkem pribrala lepa svotica za naš bodoči prapor.

Ravno v ta namen priredila se je tudi na novega leta dan veselica, katera se je vrlo dobro sponesla navzlic mlačnosti nekatere gospode, ki je blagovolila raje doma gorko pečico varovati. No, gospoda moja, le kurite jo, a pazite, da res kaj zgorite!

Jako obilno pa so nas pri zadnji veselici podpirali naši vrli sosede Knežani. Bodi jim i tukaj najiskreneja zahvala! Roka roko umiva; pri priliki Vam z veseljem vrnemo! —

Vse točke programa izvršile so se precizno. Najbolj pa sta ugajala mešan zbor „Kislica — sladka“ in igra „Jedno uro doktor“. Igralo se je izborno, kar pa ni čudo! Doktor Žrjav, slugi Škrjanec in Ančika, gosa Bornova in gospica Ema, Sedlač, čudak Plesnik in Vetrnik: vsi so Vam že znani „kulisarji“, — igralci kar za šalo! ne ustavi Vam jih niti „hripa“ niti „influenca“!

Tako prijetna zabava mora zares človeka vradostiti ter ga saj za one trenutke oprostiti vsakdanjih skrbij, sitnostij in bedarij! — Pa, kaj bi — —!

Povsod menda mora biti kaka zgaga! Tudi „v nas“ imamo nekaj lulike, pa ne bogsigavedi koliko. Lulika, gospod urednik, to Vam je velik in masten kos mesa (po najnovejših mikroskopičnih najdbah). Sicer pa jaz popolnem odobravam, da se je božji previdnosti zljubilo postaviti tam pa tam kako orodjiče, s katerim svet nekoliko podreza in razjari. Gotovo pa je oni na napačni poti, če si to ulogo šteje v zaslugo. Nikakor ni on kriv, če se kje kako debelo zlaže (slučajno), če narodno požrtovalnost smeši (za „špas“) in če ovira („za „hetz“) delovanje za narodno naobraženost vnetih rodoljubov. Kaj še; kam pa mislite! Kriva je temu slepa in gluhonema usoda, ki si včasih tako nerodne ljudi (brez zamere, prosim) izbira za svoje žalostne zastopnike. Tužna uloga! — Pa kdo se more upirati slučaju? Menim, da gotovo nihče izmed umrjčega rodu človeškega. Zgaga je tedaj popolnem v redu. Bog ji daj dobro! —

Da pa morajo ona gospoda svojo tragikomično ulogo vestno izigravati, ume se samo ob sebi. Tako imajo na priliko naslednje ljubeznjive uloge: Kedar se priredi kaka veselica v ta ali oni namen, treba je počastiti s svojo malenkostno

(prosim!) nenavzočnostjo; kedar je podpirati kako narodno-koristno napravo, — treba je zabavljati — pa nič dati (poprej naj bi plačal, potem pa bi že smel „nekoliko“ pozabljati); rodoljube, ki se mučijo in mučijo na narodnem polji — treba je smešiti in jih opravljati (češ: kaj bodo te reve, ti otroci, ti „fickoti“! Mi, mi pa naš trehuh!) Poleg tega pa se ne sme pozabiti, tudi druge ljudi v to napeljati ter jih pregovarjati, da puste take „otročje neumnosti“ z nemár. Nu, kaka debela laž za ocvirke na te žgance (gospoda imajo radi tako) in — uloga naše gospode je pogojena — dobro pogojena! Le naprej z geslom: trehuh, ocvirki in žganjci, telečja glava pa bren! To je pravi narod, to prava domovina! Kaj bi tisto! — — —

Pa kaj hočemo! Tudi jabolka začela so danes padati daleč, daleč od drevesa. — Vender vseh teh gnilih jabolk, lulik in („duševnih“) rev se ne strašimo. Proč ž njimi, pa očistimo našo reč! Še ponosneje dvigal se bode naš prapor in plapolal po ljubi Pivki. Stari Vilhar, Miroslav Vilhar pa bo z zadoščenjem zrl doli na svoje delo, na svoje rojake. — Na delo tedaj, pa — na svidenje! „Reva“.

Domače stvari.

— (Včerašnji „Il Piccolo“) bavi se s prepovedjo namestništva v Trstu, da se pepel italijanskega pesnika Giuseppa Revera ne sme prepeljati v Trst. Ta prepoved, ki se je čitala v predvčerašnji seji mestne delegacije Tržaške, slove: „Kakor je razvidno iz telegramov, priobčenih v „Independentu“ in drugih italijanskih listih, namerava neki Bidischini občini Tržaški podariti nekoliko predmetov, ki so bili lastnina Garibaldijeva, da se hranijo v mestnem muzeji. Vrh tega ustanovil se je v Rimu odbor, obstoječ iz treh znanih irredentovcev, katerim se je pridružil znani agitator Imbriani, v ta namen, da vsprejme te predmete in je mestnemu zastopu izročil isti dan, ko se bode Trst odtrgal od avstrijske oblasti. Ta fakta spravljajo se v zvezo z nameravanjem prepeljanjem pepela Giuseppa Revera v Trst in gospodu županu se naznanja, da so politična oblastva ob meji dobila nalog, da pepela Giuseppa Revera ne puste čez mejo. — Mestna delegacija vzela je ta odlok na znanje in sklenila, da se pepel Giuseppa Revera ne prepelje v Trst, ampak da ostane pri meritoričnem predlogu, da se postavi Tržaškemu pesniku Reveru spomenik. Manjina delegacije pa je tudi proti temu protestovala, ker delegacija nema pravice, izrekat se „in merito“, temveč bi se imeli prvotni predlogi ob enem s prepovedjo namestništva predložiti mestnemu svetu. — „Il Piccolo“ je precej nevoljen zaradi te prepovedi in ne umeje, kakšna zveza bi bila mej Bidischinijevim darilom in pesnikovim pepelom, sicer pa pričakuje, da bode bodoča mestna seja stvar pojasnila. Iz vsega pa je vidno, da je prepoved Tržaško irredento vender nemilo zadela.

— („Slovenski Pravnik“) izide ta pot zaradi boleznim urednikove dne 17. t. m.

— (Gosp. dr. Julij Dereani) imenovan je okrajnim deželnim zdravnikom v Kamniku.

— (Premeščen) je gosp. kapelan Ivan Oblak iz Žirov k sv. Jakobu v Ljubljano.

— (Priprave za bicikliški ples) lepo napredujejo. Krasna darila za dame so naročena, ukusna vabila so pod tiskom in se bodo kmalu razposlala. Odbor stori torej vse, da bode bicikliški ples jeden najlepših v predpustnej sezoni.

— (Domač umetnik.) Z Dunaja piše nam prijazna roka: „V letošnji, dne 8. t. m. otvorjeni akvarelni razstavi v Domu umetnikov (Künstlerhaus) na Dunaji zastopan je prvič g. profesor Josip Sturm, ki se je pred dvema letoma mej sotrudniki cesarjevičevega dela „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“ često imenoval. Razstavil je troje slik: 1.) Ciprese iz okolice Goriške. 2.) Cesta v južnih Tirolih ob mesečini. 3.) Jesenska noč. Gozdni prizor pri Novem mestu. Sturmova risarije jako uspešno tekmujejo s pisanimi akvareli, ker so dražestne lepote, da se žive boje, ki so na risarijah izključene, niti ne pogrešajo. V dolžnost si stejem, ponavljati besede, ki jih je član razsodišča o teh delih proti meni izrekel. Rekel je: „Es sind dies Arbeiten von solcher Schönheit, wie wir sie in dieser Art der Ausführung schon lange nicht zugesandt bekamen und die deshalb auch von der ganzen Jury einstimmig für die Aus-

stellung aufgenommen wurden“. Ta, za domačega umetnika jako laskava pohvala potrjuje nam pričanje, da ima bogato nadarjeni narod slovenski za obrazilne umetnosti poseben talent. Zato bi bilo v interesu tega naroda jako želeli, da bi se skrbelo, da bi mu kakor na znanstvenem polji, tako tudi glede obrazilnih umetnostij bilo več prilike, izobraževati in uveljaviti se.“

— (Senzačna vest.) Časopis „Echo de Paris“ dobil je iz ruskega vira naslednjo vest, katero tiskamo brez vsakega dostavka in za katero prepuščamo odgovornost rečenemu listu, ki piše: „Naš car, Aleksander III., je lastnik jednega pruskega polka — prvega polka gardskih grenadirjev — kakor je Viljem II. lastnik ruskega grenadirskega polka v Kalugi. Običajno je, da se uniforme teh carskih polkovnikov delajo pri dotičnih dvornih zagatelah. Tako se pruske uniforme za ruskega carja delajo v Berlinu. Ko je naš car v septembru preteklega leta oblekel iz Berlina došlo mu uniformo, postalo mu je jako slabo in rudeče pege prikazale so se na telesu njegovem. Ko so kemiki preiskali podlogo uniforme, dognali so, da je bila otrovana.“

— (Slabi časi.) Kamor se človek obrne, povsod čujejo se pritožbe in povsod se opaža, da je nastalo nekako mrtvilo. Gostilnice in kavarne neso tako obiskovane, kakor sicer predpustom, trgovci in obrtniki pa silno čutijo nedostatek sicer o tem času navadno živahnega prometa, to tembolj, ker se to že tretjo zimo ponavlja. Predlanskim bile so uzrok osepnice, lani tožni dogodek v cesarski obitelji, letos pa nesrečna hripa, ki je močno omejila vso predpustno veselost. Le mesec dni traja še predpust, a veselice skoro nič in še te, kar jih je, so zelo slabo obiskane. Na sobotni veselici v kazini plesalo je nekda devet parov! Ni čuda torej, da v prodajalnicah ni kupcev in marsikdo ne ve, kako bodo svoje blago spečal in si pridobil sredstev, da plača davke in druga bremena.

— (Izvenakademična [II.] podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradci) imela bode dne 1. svečana, v soboto pred svečnico, ob 8. uri zvečer v dvorani akademičnega društva „Triglava“, v podnožji Grada št. 1, v I. nadstropji, svoj redni letni zbor, na kateri društvenike uljudno vabi odbor. Gosti dobro došli.

— (Hripa.) Gimnazijo v Celji so zaradi hripe za osem dni zaprli. — V Celovci zbolelo je do 11. t. m. 680 ljudi za hripo. — V okraji št. Mohor zaprtih je vseh 30 ljudskih šol do 19. t. m. — Na Dunaji bolezen ponehava.

— (Iz Celovca) se nam poroča, da je ondu preteklo nedeljo 12. t. m. v dvoboju padel bivši a pozneje izključeni jurist Knappitsch. Pripoveduje se, da sta se poročnik Hussa in Knappitsch, oba nekoliko vinjena, sprla v neki kavarni in je poslednji pozval v svoji prirojeni mu prenapetosti prvega na dvoboj. Poročnik Hussa, misleč, da se Knappitsch šali, s prva ni vsprejel vabila, a poslednji pritožil se je v sled tega pri polkovniku, kateri je pozval poročnika Husso na odgovor in se je konečno došlo, da se ima dvoboj s samokresi vršiti v nedeljo dopoldne ob navzočnosti zdravnikov in sekundantov na vrtu vojaške bolnice. Izid je bil ta, da je dobil Knappitsch kroglo v trebuh in sedaj leži v groznih mukah. Pravijo, da je malo upanja, da bi ozdravel. Njegova usoda ne vzbuja posebnega pomilovanja, ker je bil prenapet in razposajen človek.

— (Sleparja,) o katerem je pred par dnevi poročal naš dopisnik iz Kopra, je policija že razkrila. Ameriški princ, ki se je v Kopru podpisal kot Moritz pl. Stein, se v resnici piše Moritz Rumpel. On je sicer trdovratno to tajil, a poslali so njegovo fotografijo v Berlin, od koder je kmalu došel odgovor, da je to isti Rumpel, ki je v Berlinu poveril 20 000 mark in ubežal. Pozneje dobili so v Trstu še 10 000 mark, katere je bil Rumpel pri neki banki uložil, boječ se, da bi mu denar ne bil ukraden. Uloga ameriškega princa bila je torej jako kratka.

— (Bralno društvo v Dolu) imelo je v nedeljo 12. t. m. svoj redni občni zbor ter so bili voljeni v načelstvo naslednji gospodje: Štefan Lemut, mlinar in posestnik, predsednikom; Jakob Kreč, podpredsednikom; Robert Ziegler, tajnikom; Josip Jakše, blagajnikom; odborniki pa: Jarnej Grad, Fran Leve, Anton Levč iz Dola. Ob enem je odbor tudi sklenil, dne 2. svečana prirediti Vodnikovo veselico.

— (Cérkniška čitalnica) priredi veselico dne 19. januarja 1890 v prostorih gosp. Antona de Schiava. — Vspored: 1. „Za dom“, moški zbor. 2. „Lovčeva“, moški zbor. 3. Igra: „Blaznica v prvem nadstropji“. 4. Tombola. 5. Ples. — Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina za ude od osebe 40 kr., za družino 60 kr.; za neude od osebe 60 kr.; za družino 80 kr. Pri plesu svira češka godba g. I. Entzmanna. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Potres.) Dne 14. t. m. ob 1/2 10. uri zvečer je bil na Bledu potres, ki je trajal 3 sekunde. Sunki od severo-vzhoda. Kozarci, ki so tikoma drug pri drugem stali, so precej žvenkljali.

— (V Celovci) čutil se je včeraj zvečer ob 1/2 10. uri močen potres. Občinstvo v gledališči se je zelo prestrašilo in bežalo na ulico.

— (Nova pošta) otvori se jutri v Dolu pri Litiji. Imela bode na teden trikratno zvezo s poštnim uradom pri Sv. Križi.

— (V Podnartu) otvori se jutri nova pošta, ki bode imela vsakdanjo petkratno zvezo s kolo-dvorom Podnartskim.

— (Razpisano) je mesto nadučitelja na dvorazrednici v Litiji. Plača 500 gld., priklada 50 gld. in stanovanje. Prošnje do 1. februarja. — V Tržči razpisano je mesto družega (plača 500 gl.), eventualno tretjega učitelja (450 gld.) Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. januarja. Današnja konferenca trajala od 2. do 4^{3/4} ure. Začelo se je in končalo posvetovanje ob ustanovitvi trgovinske in obrtnijske zbornice v vzhodni Češki, v Kraljevem Gradci. Prihodnja seja jutri ob 1. uri popoldne.

Madrid 14. januarja. Po izvešjih do 3^{1/4} ure zjutraj je kralj mirno spal. Dihanje vrši se lažje in redno. Ker se zdravje stalno boljša, ne treba več ministrom biti zbranim v kraljevskem dvorci.

Kajira 14. januarja. Stanley in dr. Parke dospela popoldne semkaj.

Dunaj 15. januarja. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o številu vojaških novincev in skupnega ministerstva razglas z dne 4. januarja glede državnozbornskega sklepa o državnih podporah za Galicijo, Šlezijo, Bukovino, Tirolsko in Koroško.

Madrid 15. januarja. Poslednje izvešje ob 1. uri zjutraj. Stalno se kaže, da se zdravje kralju odločno boljša.

Atene 15. januarja. Vsi predsedniki krečanskih sodišč odstopili. Šakir paša dal sodniškega predsednika v Kanei zapreti. Živahna razburjenost.

Atene 15. januarja. Vsi člani kraljevske obitelji malo za hripo zboleli.

London 15. januarja. Pretekli teden pomrlo za pljučnimi boleznimi 1070 ljudi, za 522 več nego povprečno. V Edinburgu, Glasgowu in Dublinu se je umrljivost tudi močno pomnožila. — Maršal lord Napier umrl v Magdali.

Razne vesti.

* (Slovarja St. Vuka Karadžića), ki je že davno razprodan, se namerava izdati nov natis. Radi tega se je obrnila delniška tiskarna v Zagrebu, do srbskega ministerstva v Beogradu, da bi jej ono dovolilo izdati na novo to velevažno delo in sicer se bodeta preskrbeli dve izdaji, jedna v cirilici druga v latinici.

* (Grof Andrassy — ded.) Dne 9. t. m. dobil je grof Andrassy brzojavko, da je sinaha njegova grofinja Teodora Andrassy rojena grofica Ella Zichy povila deklico.

* (Visoka starost.) V Pankraci na Češkem umrl je dne 11. t. m. godec Václav Svoboda, ki je bil na Novega leta spolnil 100 let.

* (Razstava v Barceloni.) Kraljevo špansko generalno ravateljstvo svetovne razstave v Barceloni je izmed treh častnih diplom namenjenih vladam, jedno podelilo avstrijskemu trgovskemu ministerstvu. Jednako je odlikovala tudi vlado republike francoske.

* (Kaj se dobi mej starim železom.) V Linci je umrl 64letni dajnar Jože Vaner nagle smrti. Ker se je govorilo, da je pokojnik imel precej denarja, so drugi dan po smrti njegovi jeli iskati, kje je denar. Po dolgem iskanju našli so v nekih trugi mej starim železjem dva odrezana hlačna žepa. V enem je bilo nekaj papirnatih gol-

dinarjev, v drugem pa dve hranilnični knjižici, na kateri je bilo uloženih 3000 gld.

* (Državnega pravdnika so prijeli.) V Pragi je prišel k brzojavnemu uradu dne 7. t. m. gospod, ki je oddal brzojavko in plačal z bankovcem za 50 gld. Uradnik, ki je vsprejel brzojavko, je dvomil, je li bankovec pristen; ker je tudi drug uradnik dvojil, so poslali po redarja. Gospod se je sicer malo čudil, a je vendar vesel odšel z redarjem na policijski komisariat. Tu so pa spoznali, da je ta gospod namestnik državnega pravdnika v Pragi dr. Otokar Brozovsky pl. Pravoslav. Pokazalo se je pa tudi, da petdesetak ni ponarejen, temveč pristen.

* (Kraljica brez perila.) Kraljica belgijska ni dne 1. januarja imela nobenega komada perila in obleke, da bi ga oblekla. Pri požaru gradu Lacken zgorela je vsa kraljeva oblačilnica in na Novega leta dan so bile vse prodajalnice v Bruselju zaprte. Le s težavo so spravili za kraljico vkupe najpotrebnejše toaletne predmete.

* (Nevrnega tatu so zaprli.) Dne 21. in 22. decembra pri odhodu železniških vlakov na državnem kolodvoru v Pragi bila je gimnazij-skemu dijaku Hugu Sedrki in vojaku Josipu Storkanu ukradena prtljaga in 50 gld. Policija je pri-jela nekega čedno oblečenega moža, ki se je klatil ta dva dni po kolodvoru. Po zaslišanju se je poka-zalo, da so dobili v pest natakarija brez službe Ju-lija Eckerta, 42 let starega tatu, ki je že zaradi raznih zločinov prestal 25 let kazni v raznih je-čah, kar je gotovo veliko za njegova leta. Izročili so ga deželnemu sodišču.

* (Za jeden krajcar.) Kmet Janez Simon iz Szent Mihalyja je pred nekaterimi dnevi nekemu kupcu v Stolnem Belem Gradu prodal koroze za 9 gld. 45 kr. Domu prišedši je opazil, da mu je kupec dal le 9 gld. 44 kr. Mož ne bodi len, vrne se nazaj v mesto, po noči zbudi kupca iz spanja očitajoč mu, da ga je goljufal za jeden krajcar. Stvar je prišla pred policijo, ki je pomogla, da je dobil krajcar, ki mu ga je bil kupec premalo plačal.

* (Trojčki.) Žena kurjača na češkej severno-zapadne železnici v Nimbргу je te dni porodila tri dečke, in je uročila prošnjo na cesarja, da bi prevzel kumstvo. Ravnatelj omenjene železnice je bednemu kurjaču podaril 12 cekinov.

* (Lep ženin.) Uradnik v Parizu Ludovik Hoche je te dni se sprl s svojo devetnajstletno ne-vesto Marijo Godmond. Po kratkem prepiru zgra-bil je dekle okrog pasa in je vrgel s prvega nad-stropja na ulico. Dekle je močno poškodovano, že-nina so pa zaprli.

* (35 dirjalcev zgorelo.) V Versaillesu v ameriški državi Kentucky je v nekem konjskem hlevu, kjer je bilo 35 jako lepih konjev dirjalcev vrednih 150.000 dolarjev, nastal je ogenj. Vsi konji so zgoreli.

* (Dober lov.) Mesto Pasov je lani oddalo lov v zakup za 12 gld., kar gotovo ni veliko, pa še je imel najemnik zgubo. V tem lovu se je lani, kakor se govori, ubilo 115 kebrov, 4 miši, 1 krta in 7 črvov.

* (Poslednji ples.) Dne 6. t. m. je v Au-bervilliersu pri Parizu bil velik ples. Neka gosa je tako zelo plesala, da se je nakrat zgrudila v naročje svojega plesalca. Pokazalo se je, da so jej razpočile žile.

* (Strašen vihar) razsajal je dne 12. t. m. po nekaterih krajih v Severni Ameriki. V St. Louisu podrl je več hiš, velikih tovarn in cerkva, več ljudi polil ali pa poškodoval. Ravno tako je tudi mesto Venice močno poškodoval in več ljudi ubil v tem mestu. Blizu St. Louisa je vrgel vlak s tiru. Tudi mesto Tennessee ob Missisipiji je ve-liko trpelo zaradi viharja.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

13. januarja: Matija Perdan, hišni posestnik, 68 let, Hradečkova vas št. 30, za plućnico. — Karol Fritsch, umirovljeni poštni sprevodnik, 73 let, Poljanska cesta št. 8, za jetiko.

14. januarja: Angela Magister, delavčeva hči, 7 m., Krakovske ulice št. 7, za hripo.

15. januarja: Antonija Slivar, gostija, 65 let, sv. Petra cesta št. 57, za srčno napako.

V deželnej bolnici:

13. januarja: Jožef Janežič, delavčev sin, 7 let, za jetiko. — Fran Mrak, delavec, 29 let, za plućnico. — Ja-kob Brajar, delavec, 26 let, za jetiko. — Jakob Markovec, gostac, 81 let, za oslabiljenjem. — Jera Mahovne gostija, 78 let, za plućnico.

14. januarja: Gregor Bartel, orglar, 18 let, za jetiko. — Neža Bremšak, gostija, 79 let, za oslabiljenjem.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:

14. januarja.

Pri **Stonu**: Engel iz Kapošvara. — Epstein, Jellu-sig, Kassawitz z Dunaja. — Goldstein iz Velike Kaniže. — Gnezda iz Trsta. — Krenu z Javornika. — Obach iz Gradca. — Rabitsch z Gorenje Avstrije. — Kohn, Kuttu iz Budimpešte. — Piskar, Goldschmidt iz Trsta. — Hoff-mann z Reke. — Hudovernik iz Kranjske Gore. — Gau-dia iz Ponikva. — Schollmayer s Šneperka

Pri **Maltai**: Struh, Mersel, Haulček, Köllerman, Sri-vin z Dunaja. — Miserozsky iz Gradca. — Makovec iz Belovara.

Pri **južnem kolodvoru**: Reichert, Frankl iz Trsta. — Goljevšek iz Gorice.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno :	3
Oves,	3 10	Mleko, liter :	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 55	Telečje	60
Koruz,	4 50	Svinjsko	60
Krompir,	3 30	Koštrunovo	32
Leča,	10	Pišanec.	40
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	2 32
Maslo,	1	Slama,	2 50
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7 20
Špeh frišen	54	mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. jan.	7. zjutraj	741.5 mm.	-4.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	741.1 mm.	1.4° C	sl. svz.	jas.	0 00 mm.
	9. zvečer	742.7 mm.	-2.2° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura -1.8, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.20	88.20
Srebrna renta	88.40	88.25
Zlata renta	110.10	109.60
5% marena renta	101.95	101.80
Akcije narodne banke	931.00	931.00
Kreditne akcije	327.40	325.50
London	117.85	117.85
Srebro	—	—
Napol.	9.32	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.55
Nemške marke	57.60	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	174
Ogerska zlata renta 4%	101	75
Ogerska papirna renta 5%	99	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	156
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	—

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po **znižani ceni** sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Oteci in sinovi.

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenjev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriet**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 stra-nij. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal **Emile Souvestre**, prevel **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 stra-nij. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovik Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 stra-nij. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jelínek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po **znižani ceni** še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trstivo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Zahvala.

Vsem, ki so mojega predragega, nepozablji-vega soproga, gospoda

Jurija Deisinger-ja

v tako mnogobrojnem številu spremili k večnemu počitku, kakor tudi darovalcem prelepih vencev, izrekam tem potom najodkritosrčnejšo zahvalo. Posebno pa se zahvaljujem gospodom pev-cem za ganljive nagrobnice, gospodom nositeljem krasnih vencev in slavnim Škofjeloškim ognje-gasem za zadnje spremstvo.

Škofja Loka, dne 14. januarja 1890.

(28) **Apolonija Deisinger.**

Cvet proti protinu po dr. Maliči.

1 steklenica 50 kr.

Odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, otekline, otrpnele ude in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. — Dobiva se v (1034—4)

lekarni Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s prvo pošto.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdra-vilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olaj-sajo in preženejo prav kmalu naj-trdovratnejše želoččne boleti. — Prav izvrstno ustrezajo zoper he-morojide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim bo-leznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadlež-nostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa jedino v lekarni **Cristo-foletti v Gorici**; v Ljubljani v lekarnah **U. pl. Trnkóczy** in **G. Piccoli**; v Trstu v lekarnah **C. Zanetti** in **G. B. Rovis**; v Beljaku v le-karni **dr. Kumpf**; v Postojni v lekarni **Fr. Baccaretech**. (348—8)

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kr-žišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Málovrh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.